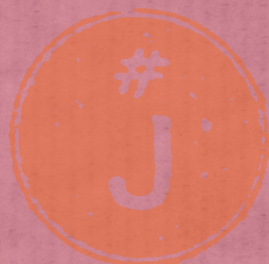

Bernat Fullana Garcias

A Nostra Dona Santa Maria Mare de Déu de la Pau de Castellitx

*Primer Premi Especial de Glosat
per a autors locals
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1970

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC1970-PAL-R-0017-0015

© del text: Bernat Fullana Garcias

© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró

Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida

C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)

Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79

ajuntament@ajalgaida.net

premiscastellitx@ajalgaida.net

biblioteca@ajalgaida.net

www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Bernat Fullana Garcias

A Nostra Dona Santa Maria Mare de Déu de la Pau de Castellitx

*Primer Premi Especial de Glosat
per a autors locals
Certamen Literari de Castellitx*

ALGAIDA, 1970

El Jurat del III Certamen Poètic, que es va celebrar a Algaida l'abril de 1970, va estar format per Francesc de B. Moll Casanovas, president; Josep Ma. Llompart de la Peña, secretari; Àngel R. Fernández González, vocal; Pere Mulet Cerdà, vocal; Josep Amengual Mairata, vocal; Miquel Gayà Sitjar, vocal i Gabriel Janer Manila, vocal.

El glosat *A Nostra Dona Santa Maria Mare de Déu de la Pau de Castellitx* de Bernat Fullana Garcias ha estat publicat per primera vegada en aquesta edició de la Col·lecció Binària.

A Nostra Dona Santa Maria Mare de Déu de la Pau de Castellitx

Dècimes desbaratades, amb perdó Verge Maria,
si m'han sortir deformades i amb un raig de picardia

Castellitx: terra primera
on nostros avantpassats
contents pujaven, guiats
d'una mateixa quimera,
—per una Mare que espera
són fills encesa d'amor—
i units del mateix ardor
més delitosos venien;
sabent que aquí trobarien
Pau i Bé i Germanor!

Si bé, tot ha canviat,
una cosa no canvia;
sa fe en Vós, Verge Maria,
no és ver que hagi mancabat,
i si hi ha algun despistat
no mereix culpa ninguna

que, el desig de fer fortuna,
fa fer qualque cosa rara;
avui tothom es prepara
per anar a viure a sa lluna!

He llegit que, temps enrere,
—deu fer tres-cents anys escassos—
feren un concurs de nassos,
dels algaidins, damunt s'era;
llavors sa gent, més tronera,
s'inventava cada cas!
mai pensava amb el fracàs
i vivien més a pler.
No és que tenguessen més fe,
però tendrien bon nas!

Lo que no me puc tragar
que, en aquell temps, els fadrins,
per no sollar-se els botins,
anassen a festejar
amb els botins en sa mà;
detall és que el trob dubtós
i endemés poc curiós.
Perquè fer sa festejada
i, al costat de s'estimada,
mostrar es peus és perillós!

Perdonau, Verge Maria,
si sortim del botador,
però si perdem s'humor
desapareix s'alegria;
s'humor per tot s'aprecia
i estar contents ens agrada;
i s'humor, Verge estimada,

és, amb Vós, sempre agradós:
perquè lo que ve de Vós
fa estar sa gent animada!

Dóna el món voltes, sa vida
segueix son curs progressiu;
mils ploren per un que riu!
mes l'ànima, a Vós unida,
no tem funesta embranzida;
és com s'arbre fort i sa
que, el vent, tan sols vinclarà
lo dèbil de sa ramada;
però la soca arrelada
sempre altiva florirà!

